

1906, men hvis Virksomhed nu er næsten helt ophørt. I 1934 indgik denne Lovgivning om Statslaan i privat indkøbt Jord i den under III omtalte Lovgivning; men dens Princip er uforandret og kaldes i daglig Tale: „Gammel Lov“, ligesom de efter disse Regler oprettede Brug betegnes: „Gammel-Lovs-Brug“.

II. Ved Majoratsafløsningen i Henhold til Lov Nr. 563 af 4. Oktober 1919 afgaves betydelige Arealer til Staten, og disse Arealer saavel som andre egnede Arealer i Statens Eje, f. Eks. Domænegårdene i de sønderjyske Landsdele, jfr. Lov Nr. 364 af 7. August 1922, er afhændet til Oprettelse eller Supplering af mindre Landbrug i Henhold til *Lov Nr. 557 af 4. Oktober 1919 om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentlig Eje* samtidigt med Gennemførelsen af *Lov Nr. 537 af samme Dato om Afhændelse af de til Præstembeder henlagte Jorder til Oprettelse af Husmandsbrug*.

Disse to Love, som i Tidens Løb blev supplerede og ændrede paa mindre væsentlige Punkter ved Love af 1920, 1921, 1922, 1924, 1926, 1927, 1929, 1930 og 1933, bygger begge paa det Princip, at *Jorden, som udbydes ved offentlig Foranstaltning, ikke afhændes mod en fast Købesum, men faar paalagt en periodevis bestemt halvvaarlig Afgift*, jfr. § 4, Stk. 4, i Lov Nr. 557 og § 5, Stk. 1, i Lov Nr. 537 af 4. Oktober 1919.

Denne Afgift kaldes *Jordrente* og kan ikke kræves afløst af Ejeren.

De to Love af 4. Oktober 1919, som oprindeligt kun tog Sigte paa en Fordeling af de Jorder, der var til Raadighed for Staten i Henhold til Majoratsafløsningen og fra Præstegaardene udenfor de sønderjyske Landsdele, blev ved Lov Nr. 278 af 6. Maj 1921 udvidet saaledes, at Staten ogsaa ved Indkøb i det frie Marked kunde erhverve egnede Arealer til Anvendelse i de ovenfor omtalte Øjemed, hvorhos de sønderjyske Domænegaaarde, som ovenfor omtalt, inddroges under denne Lovgivning i 1922, og da Tilgangen af Majoratsjord, sønderjysk Domænejord og Præstegaardsjord i Hovedsagen ophørte for ca. 15 Aar siden, har Udnyttelsen af denne Lovgivning siden været henvist til saadant Indkøb, som ialt har omfattet noget over 1150 Ejendomme og Arealer. Ved *Lov Nr. 137 af 1. Juni 1929 om Foranstaltninger til Fremme af Udstykningen i de sønderjyske Landsdele*, som er suppleret ved Love af 1930 og 1936, blev der stillet særlige Midler til Raadighed til Indkøb af Jord og Oprettelse af nye Brug i disse Landsdele efter de ovenfor omtalte Love, dog kunde Jordlodderne ogsaa, hvis Parcel-

køberne ønskede det, afhændes mod Jordkøbslaan i Stedet for mod Jordrentesvarelse.

Love af 4. Oktober 1919 med Tillægslove kaldes i daglig Tale: „Jordlovene“ eller „Ny-Lov“, og de efter disse Regler oprettede Brug betegnes hyppigst: „Jordrentebbrug“. I 1934 indgik denne Lovgivning om Udstykning af Statsjord i Hovedsagen i den under III omtalte Lovgivning.

III. Paa Foranledning af Landbokommissionen af 1931 gennemførtes *Lov Nr. 163 af 14. Maj 1934 om Oprettelse og Udvidelse af mindre Landbrug, herunder Gartnerier og Havebrug, samt Tildeling af Byggepladser og Havelodder*, hvori blev samlet alle Regler om Statens fremtidige Bistand til de i Lovens Titel nævnte Formaal baade efter den gamle og den nye Lovgivnings Principper, hvorhos Loven medtog den ved Afsnit I i *Lov Nr. 162 af 11. Maj 1933 om Oprettelse af Gartnerier, Havebrug, Frugtavlsskolonier, Frugtplantager og Havelodsskolonier* paabegyndte Udlaansvirksomhed til Oprettelse af Gartnerier og Havebrug, saavel paa Statsjord som paa privat indkøbt Jord. Loven af 14. Maj 1934 opretholdt vel — paa samme Maade som de ældre Love — en Del af de for tidligere oprettede Brug fastsatte Bestemmelser; men iøvrigt var Loven af 14. Maj 1934 i nøje Overensstemmelse med den ældre Lovgivning bortset fra et enkelt Punkt, hvorom henvises til Bemærkningerne til nærværende Lovforslags § 57, Stk. 4.

Loven af 14. Maj 1934 blev suppleret og ændret ved Love af 1936, 1937, 1938, 1939 og 1941, af hvis Bestemmelser navnlig maa fremhæves den Staten ved Lov Nr. 357 af 26. August 1941 tillagte Fortrinsret til at byde paa visse Landejendomme, jfr. Bekendtgørelse Nr. 63 af 28. Februar 1942 angaaende Meddelelsespligt inden Salg af visse Landejendomme. Loven af 14. Maj 1934 blev i 1943 afløst af den nugældende *Lov Nr. 150 af 29. Marts 1943 om Oprettelse af mindre Landbrug m. m.*, der er suppleret og ændret ved Lovanordning Nr. 51 af 6. Marts 1944, jfr. Lov Nr. 320 af 7. Juli 1945, ved Lov Nr. 423 af 11. September 1945 og ved Lov Nr. 314 af 14. Juni 1946, der paabyder, at Loven skal underkastes Revision i Rigsdagssamlingen 1946—47.

IV. En ikke uvæsentlig Del af de senere Aars Tillægs- og Ændringslove til den ældre Lovgivning skyldes Nødvendigheden af at stille nye Midler til Raadighed for kommende Finansaar og at ændre Laanesummer og Laanenes Rente- og Afdragsvilkaar. Her ved er denne Lovgivning imidlertid blevet meget uoverskuelig, saaledes at det navnlig for dem, der ikke dagligt beskæftiger